

ת"פ 29898/02/14 - מדינת ישראל נגד סאלם אבו גאבר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29898-02-14 מדינת ישראל נ' אבו גאבר

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלם אבו גאבר

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד הילה כהן

ב"כ הנאשם: עו"ד סמארה ממשד עו"ד אשר חן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות הבאות:

א. **החזקת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק")

ב. **החזקת תחמושת**, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום ביום 10.2.14 החזיק הנאשם בביתו, במקרר שנמצא בחדר הילדים, תיק ובו כלי נשק מאולתר דמוי קרל גוסטב מבלי שהיה לו רישיון כדין להחזיק בנשק וכן שתי מחסניות ו-23 כדורים.

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי ויזן, הנאשם הורשע על פי הודאתו. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2009 בעבירה של הלנת תושב זר. מתחם הענישה נע בין 9 ל-16 חודשי מאסר בפועל נוכח העובדה שמדובר בנשק התקפי להבדיל מנשק הגנתי. מצבו הרפואי של הנאשם קשה, הוא מרותק לכיסא גלגלים, משותק בחצי גופו התחתון. מצבו הרפואי הקשה כמו גם העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי בעבירות דומות הביאו את המאשימה לעתור לענישה מאסר ברף התחתון של המתחם, מע"ת, קנס והשמדת המוצגים.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אשר חן, הנאשם בן 54, אזרח נורמטיבי למעט הרשעה אחת בעבירת הלנת שב"ח לפני 8 שנים. הנשק המאולתר הגיע לידידו במקרה ולא נעשה בו כל שימוש. הנאשם עבר אירוע מוחי קשה במהלך שנת 2013, הוא סובל משיתוק בפלג גופו הימני, מתקשה לדבר, סובל מבעיות בגב, סובל ממחלת סכרת ומבעיות ברגלים, מקבל טיפול תרופתי, שווה בכיסא גלגלים, אינו מסוגל ללכת עמוד 1

לשירותים לבד והוא על גבול הסיעודי. נוכח מצבו הרפואי הסיכוי שהנאשם יחזור לבצע עבירה הינו סיכוי קלוש. ב"כ הנאשם תמך את דבריו באשר למצבו הרפואי של הנאשם במסמכים רפואיים. ב"כ הנאשם טען כי מקרה זה הינו המקרה החריג שבו לאור מכלול הנסיבות, גיל הנאשם, עברו, מצבו הרפואי, הודייתו המידית במשטרה, נסיבות העבירה והעובדה שמדובר בנשק מאולתר שלא נעשה בו שימוש, יש לחרוג מתחם העונש ולהסתפק בעונש מאסר מותנה, שכן הנאשם אף אינו מסוגל לבצע עבודות שירות נוכח מצבו הבריאותי. ב"כ הנאשם עתר לסטות ממתחם הענישה ולהשית על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס גבוה.

דין

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברח לתקופה קצרה תוך חריגה לקולא מן המתחם, לצד עונשים נלווים.
6. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור.
9. בית-המשפט העליון עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13). הדברים נאמרו אמנם בהקשר של עבירת הסחר בנשק, שהינה חמורה יותר מהעבירה הנדונה במקרה דנן, ואולם הם יפים בשינויים המחויבים גם למקרה דנן:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה, ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

ר' גם ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש** (9.6.10) שם נקבע כדלקמן:

"המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה. יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".

10. על חומרתה של עבירת החזקת הנשק ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שנקבע לה בחוק, של 7 שנות מאסר בפועל.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך החברתי המוגן. הנאשם החזיק בנשק מאולתר ובמחסנית אשר הכילה 23 כדורים בתוך תיק אשר היה מוסלק במקרר בחדר הילדים. הנזק שיכול היה להיגרם אם היה מגיע הנשק לידי אחרים אשר היו עושים בו שימוש במכוון או בשגגה עשוי היה להיות רב.
12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:
 - א. בע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת. בחזקת הנאשם נתפסו אקדח ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.
 - ב. בע"פ 6294/10 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (13.2.11), נדחה ערעורו של הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין. הנאשמים נתפסו, כאשר כל אחד מהם החזיק באקדח טעון ומחסנית, וכן הנאשם 2 החזיק בכיס מעילו מחסנית נוספת. כל אחד מהנאשמים נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.
 - ג. בע"פ 6583/06 **אדהאם נ' מדינת ישראל** (5.12.06) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של החזקת נשק ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר בן 24, בעל עבר נקי ונורמטיבי, החזיק אקדח. נקבע כי עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה חמורה בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בה, והסיכון לחברה. נקבע כי עבירה זו מצדיקה השתת מאסר בפועל אף על מי שזו לו הרשעתו הראשונה.
 - ד. בע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (25.6.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק בביתו באקדח, שתי מחסניות לאקדח ו-15 כדורי אקדח. נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל.
 - ה. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 39796-06-12 **חטיב נ' מדינת ישראל** (20.3.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של החזקת נשק וחלק מנשק שלא כדין, והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.
 - ו. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 12058-07-12 **זמירו נ' מדינת ישראל** (21.10.12), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק במחסן בשני אקדחים ובהם מחסניות תואמות, וכן מחסנית תואמת נוספת. הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי. נידון לעונש מאסר בפועל ל-10 חודשים.
 - ז. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 13253-11-10 **מדינת ישראל נ' אקרע** (18.1.11) קיבל בית-המשפט את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם אשר החזיק אקדח וכדורים. מדובר בנאשם בן 68, נעדר כל רישום פלילי קודם, אשר הודה ונטל אחריות. עונשו הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.
 - ח. בת"פ (רמ') 3397-09-09 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** (3.5.10), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין. הנאשם החזיק שני אקדחים כשבתוך כל אחד מהם מחסנית, וכן 31 כדורים. נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (פ"ת) 38484-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו גאבר** (7.7.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת נשק בלא רשות, ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; עבירות של החזקת נשק טומנות בחובן פוטנציאל נזק רב לאזרחי המדינה. החזקת נשק שלא כדין מסכנת את החברה כולה.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 8 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם

15. במקרה דנן, **השיקול השיקומי וכן שיקולי צדק חריגים מצדיקים סטייה מן המתחם לקולא**, ואולם לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. הנאשם הינו יליד 1960, ומצבו הבריאותי קשה. הנאשם עבר אירוע מוחי במהלך שנת 2013 (טרם ביצע העבירה) אשר הותיר אותו משותק בפלג גופו הימני. הנאשם סובל מקושי בדיבור ומבעיות גב. כמו כן, סובל הנאשם ממחלת סכרת ומבעיות ברגלים וכן מלחץ דם גבוה והוא נדרש לטיפול תרופתי. כיום, בעקבות מצבו הסיעודי, נעזר הנאשם באופן קבוע בכיסא גלגלים ונעדר יכולת לבצע פעולות שגרתיות יומיומיות לבד. במצב דברים זה לא בכדי עתרה המאשימה להסתפק ברף הנמוך של המתחם, וכפי שטען ב"כ הנאשם מדובר במקרה חריג. לאור מוגבלותו הפיזית הקשה של הנאשם, ריצוי עונש המאסר מאחורי סורג ובריח יקשה עליו, כמו גם על שירות בתי הסוהר. יש לראות בנסיבות יוצאות דופן אלה בגדר שיקולי שיקום במובן הרחב, ולחילופין שיקולי צדק אשר מצדיקים סטייה לקולה מן המתחם (ר' השופט ד"ר יובל ליבדרו, "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק", **הסניגור** 197-198 (ספטמבר 2013)). מכאן שיש לתת משקל משמעותי לנסיבות אלו עד כדי סטייה לקולא ממתחם הענישה ההולם, ואולם לא עד כדי ענישה צופה פני עתיד בלבד כעתירת ההגנה. זאת הואיל והסתפקות בעונש צופה פני עתיד תחטא לצורך לשמור על איזון ראוי בין שיקולי הענישה השונים. אמנם לאור שיקול השיקום רשאי בית-המשפט על-פי תיקון 113 לחוק, לגזור את עונשו של הנאשם לפי שיקול השיקום בלבד, ואולם בנסיבות המקרה דנן סבורני כי אין זה מן הראוי להסיג כליל את שיקול ההלימה, שהינו השיקול המנחה בענישה, ואת שיקול הרתעת הרבים. לפיכך, נדרש איזון ראוי בין השיקולים השונים אף בסטייה מן המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, אף לאחר קביעה לפיה יש מקום לסטות מהמתחם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם כבן 54, לא ביצע עבירה ב- 7 השנים האחרונות וניהל רוב חייו חיים נורמטיביים. כאמור לעיל סובל מבעיות בריאותיות קשות ונזקק לטיפול וסיוע צמוד. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם קצר, יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**, הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה כבר בחקירתו במשטרה ולאחר מכן בבית משפט.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם הרשעה אחת בעבירת הלנת שוהה בלתי חוקי משנת 2007.

ד. עוד יש ליתן משקל לקולא לכך שבעבר החזיק הנאשם ברישיון נשק כדין, ובשנת 2008 מסר את כלי הנשק שהיו בידיו, לידי המשטרה.

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, בעבירה של החזקת נשק, לאור הסכנה הפוטנציאלית הטמונה בה יש ליתן משקל נכבד לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח לתקופה קצרה, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

הקנס הכספי

19. לאור חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם מחד ומצבו הבריאותי הקשה מאידך ראוי לאזן את רכיבי הענישה באופן שיושת על הנאשם קנס כספי משמעותי אשר יהיה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **3 חודשים ויום אחד מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג וברח.**

ב. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.1.15 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירה מן העבירות שבהן.

ד. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.15. ככל שקיימת הפקדה בתיק המ"ת, הרי שלאחר התייצבות הנאשם לריצוי המאסר, ניתן יהיה, לבקשת הנאשם, לשלם את הקנס מתוך ההפקדה.

המוצגים יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין משטרה.

עד להתייצבות הנאשם למאסר, הערבויות אשר קיימות בתיק, תיוותרנה על כנן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

